

INFORMATOR

JANUAR

Š T U D E N T S K I K L U B
K A M N I K

UVODNIK

NOVO LETO JE TU IN S TEM
NEŠTETO NOVOLETNIH
ZAOBLJUB. GREVA STAVIT,
DA JE MED NJIMI TUDI, DA
BOŠ HODIL NA ŠE VEČ ŠKK
PROJEKTOV... SVA VEDLI!

V NADALJEVANJUSI ZATO
PREBERI KAM VSE GREŠ
LAHKO TA MESEC,
PREDVSEM SE BOŠ LAHKO
NASMUČAL. NE SPREGLEJ
PA TUDI ZANIMIVIH
ČLANKOV S ŠKISA IN ŠOSA.

PA LEP ZAČETEK LETA!

Urednici Tjaša Belavič in Ana Dolenc

#LIFEHACK

meseča

Če nimaš veliko časa, si za zajtrk poskusi privoščiti vsaj banano. Te so znane kot sadež veselja, saj naj bi pomagale zniževati občutke razdraženosti, jeze in celo depresije.

ŠKK REKREACIJA

Plavanje: ponedeljek in sreda ob 21.00 (Cirius)

Step aerobika: torek 20.00-21.00 in petek 18.00-19.00 (Mekinje)

Odbojka: sreda 21.30-23.00 (Stari ZD)

Igre z žogo: petek 18.30-20.00 (Stari ZD)

BONI ZA PREHRANO

Pri Podkvi

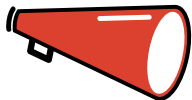
malica na žlico: 2,5 €
vegetarijanska malica: 2,8 €
mesna malica: 3,2 €

Majolka

študentsko kosilo:
4 €

Skok

več vrst malic:
3 €

ŠPORTNE UGODNOSTI

Boks Hayat

Judo
Komenda

vadbe
Feniks

fitnes
Vita Fit

fitnes
Bodifit

plesni tečaji
Art

OSTALE UGODNOSTI

Optika
Tina

Knjižnica
F.B.
Kamnik

Servis
smuči

Abonma
DKK

BREZPLAČNE STORITVE

Barvno tiskanje in vezava

*Vezava in tiskanje
(50 strani na dan)*

sta za člane ŠKK brezplačni.

*Vsak mesec ti zvežemo
tudi dve skripti.*

*Velja za študijske materiale in s
faksom povezane zadeve,
ne za križanke.*

Activity

Takenoko

Dobble

Zombie run

Risk

Jenga

Jungle Speed

Tik-Tak Boom

Vprašanje velikosti

Spletke

Tarok

Naseljenci

Make 'n' Break

... in še mnoge druge

Izposoja družabnih iger

NAPOVEDNIK

DOGODKOV V JANUARJU

POTOPIISNA PREDAVANJA

4. 1.
ob 19h

PAKISTAN

Zoran
Furman

Knjižnica
Kamnik

Alen
Červ

**KENIJA
IN
TANZANIJA**

18. 1.
ob 19h

Knjižnica
Komenda

POGOJ ZA VPIS NA FAKULTETO - SPREJEMNI IZPITI ALI MATURA?

Na različnih fakultetah po Sloveniji se že dolgo soočajo z enim in istim problemom – po kakšnem kriteriju ocenjevati bodočega študenta, da se preveri, če je posamezna oseba potencialno »prava« za opravljanje določenega študija?

Nekatere fakultete to presojaajo zgolj po uspehu na maturi, druge se osredotočajo na uspešnost posameznih predmetov na maturi, spet tretje zagovarjajo sprejemne izpite v kombinaciji z maturitetno oceno. Možnosti so več kot raznolike, a poraja se vprašanje – katera kombinacija je najoptimalnejša za izbiro bodočih študentov? Dejstvo je, da nobena izmed obstoječih možnosti ni popolna ter verjetno tudi nikoli ne bo, vseeno pa so nekatere fakultete bolj zavzete ali zahtevne z vpisnimi pogoji, spet druge pa nekoliko manj. Pri vsaki izmed fakultet se pojavljajo tudi določene prednosti in slabosti glede vpisnih pogojev. Posledično so nekatere izmed izbir vpisnih pogojev veliko bolj pristranske do bodočih študentov kot druge, kar seveda ni v skladu z moralo, da mora biti izobrazba vsem omogočena na enak način.

Na prvi pogled se že ne zdi tako, po premisleku pa lahko kaj hitro pridemo do preprostih zaključkov, da nekateri izmed vpisnih pogojev preprosto niso v skladu z moralno slovenskega visokošolskega prostora.

Nekatere izmed članic Univerze v Ljubljani se poslužujejo pogoja, da pri vpisu večinski procent predstavlja ocena določenega oziroma določenih predmetov pri opravljeni maturi, preostali delež pa predstavljajo ostali (v tem primeru procentualno manj vredni) predmeti na maturi. Za primer vzemimo Medicinsko fakulteto, pri kateri se kot večinski delež šteje ocena izbirnih predmetov kemija in/ali biologija, kar je povsem logično ter pričakovano. Nesmiselno bi bilo, da bi oseba, ki bi se želela vpisati na Medicinsko fakulteto, kot izbirni predmet na maturi izbrala na primer geografijo ter zgodovino, kar že vnaprej nekako nakazuje, da oseba bodisi ni zainteresirana za bodočo smer medicine bodisi teh predmetov ne obvlada in jih ni zmožna opravljati na maturi.

Na drugi strani pa imamo fakultete, ki imajo za pogoj pri vpisu določeno le čim boljše opravljeno maturo. Tukaj lahko na primer izpostavimo Ekonomsko fakulteto, kjer je težko izbrati, kateri predmet bi bilo najbolj smiselno opravljati na maturi, ker je večina učne snovi na fakulteti za študenta povsem nekaj novega, še posebej, če ta prihaja s splošne gimnazije ali katere koli druge srednje šole, ki ni povezana z ekonomijo. Tukaj se zdi povsem smiselno, da se upošteva uspeh vseh opravljenih predmetov na maturi, medtem ko bi bilo v prihodnosti smiselno razmišljati tudi v povsem novi smeri.

Dijaki splošne gimnazije, ki bi se želeli vpisati na Ekonomsko fakulteto, bi lahko na maturi na primer opravljali izbirni predmet, ki bi se lahko izvajal tudi na drugi srednji šoli, povezani z ekonomijo, da bi tako lahko pridobili neka predhodna ekonomska znanja, s tem pa bi se tudi osebje na Ekonomski fakulteti lahko lažje odločalo, če je dijak primeren za vpis. Odločali bi se namreč na podlagi ocene pri ekonomsko usmerjenem predmetu, opravljenem na maturi.

Spet tretje fakultete pa imajo čisto individualne kriterije, ki so postavljeni s strani fakultete same, to so tako imenovani sprejemni izpiti, ki so po mnenju mnogih najspornejši način za presojo vpisa. Ko fakulteta za pogoj določi sprejemni izpit, ta večinoma predstavlja večinski delež za upoštevanje pri vpisu. Tukaj lahko za primer vzamemo Fakulteto za arhitekturo, kjer kot vpisni pogoj sprejemni izpit šteje kar 80 %, medtem ko preostalih 20 % (ki so v tem in tudi marsikaterem drugem primeru bolj kot ne simbolični) predstavlja splošni uspeh na maturi. Če gledamo splošno, zadeva deluje povsem logično – bodoči študent Fakultete za arhitekturo mora namreč imeti neka prirojena znanja oziroma talente. Povedano drugače, dejstvo je, da mora biti bodoči študent arhitekture nadarjen za risanje. Če bi ostalo pri tem, bi bilo vse lepo in prav, vendar se marsikdaj oziroma kar v večini primerov zadeva izvaja dokaj drugače. Profesorji, ki učijo na fakultetah, na katerih se za pogoj upošteva sprejemni izpit, pogosto razpisujejo razne plačljive delavnice/vaje ali kar koli podobnega, da bi bodoči študent bolje opravil sprejemni izpit.

Tukaj pa se pojavi vprašanje, ali je to v skladu z moralno slovenskega visokošolskega prostora. Mnogi bodoči študenti si zaradi finančnega statusa v družini takih delavnic/vaj ne morejo privoščiti, zato imajo v tem primeru študenti, ki se udeležijo tovrstnih delavnic, dokaj veliko prednost pred tistimi, ki se jih niso udeležili. Morda prav zaradi teh delavnic bolje opravijo sprejemni izpit, kljub temu da so taki študenti morebiti manj nadarjeni kot tisti, ki si tovrstnih delavnic niso mogli privoščiti. Mogoče kdaj za zaprtimi vrati profesorji celo izdajo kakšen namig, kaj bodo sprejemni izpiti zahtevali, in tako ponudijo prednost študentom, ki se udeležijo delavnic. Možno je tudi, da profesorji študente, ki so se udeležili njihovih delavnic, na fakulteto nepravilno sprejmejo le zaradi dobrega glasu teh delavnic. Tukaj je veliko odvisno od same fakultete in tega, kako si bo zagotavljala kakovostne študente, vendar je marsikdaj na žalost mnogo reči nepravilnih in končni produkt diplomantov fakultete zna biti slabši, vse to le zaradi boljšega finančnega prihodka njihovih profesorjev oziroma zaradi njihovega pohlepa. Mnogo stvari je moralno spornih in na tem področju bi moralo biti v prihodnosti storjenega marsikaj, predvsem v smislu izboljšav in večjega javnega nadzora nad vpisnimi pogoji fakultet, ki se poslužujejo tovrstnega načina vpisnih pogojev.

Na Zvezi ŠKIS menimo, da bi v prihodnje morali stremeti k marsikaterim izboljšavam, saj prav zaradi vpisnih pogojev že na začetku študija veliko študentov ostane brez zelene izbire fakultete, velikokrat predvsem zaradi subjektivnih presoj nekaterih posameznikov. To področje bi moralo biti bolj na očeh javnosti, kar velja predvsem za sprejemne izpite. Moramo pa se zavedati dejstva, da tudi matura ni dolgoročno optimalna rešitev za vpisni pogoj, predvsem zaradi zahtevnosti posameznih srednjih šol (uspeh na maturi je v veliki meri odvisen tudi od splošnega uspeha dijaka v zaključnih letnikih srednje šole), zato bi lahko v prihodnosti začeli iskati neko povsem novo in predvsem naprednejšo rešitev za doseganje vpisnih pogojev. To velja tudi za slovenski visokošolski prostor na splošno, ki bi se po našem mnenju moral že pred leti modernizirati in slediti spremembam v svetu.

Vir: <http://www.skis-zveza.si/odbor-za-visoko-solstvo/pogoj-za-vpis-na-fakulteto-sprejemni-izpiti-ali-matura>

ŠTUDENTI SOGLASNI PRI OBLIKOVANJU PRENOVLJENEGA ZAKONA O SKUPNOSTI

Vir: <http://www.studentska-org.si/novice/studenti-soglasni-pri-oblikovanju-prenovljenega-zakona-o-skupnosti-studentovtom>

ŠTUDENTSKA
ORGANIZACIJA
SLOVENIJE

Delovna skupina Sveta Vlade RS za študentska vprašanja je pripravila predlog sprememb in dopolnitev Zakona o skupnosti študentov, ki študentske organizacije med drugim zavezuje k nadzoru Računskega sodišča, posredovanju informacij javnega značaja, določilom Zakona o javnem naročanju in Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije.

Pozivi k spremembam Zakona o skupnosti študentov (ZSkus) so prišli s strani Študentskega društva Iskra spomladi 2016. Prvotni predlog je bil v Državnem zboru zavržen, vendar so poslanci kljub temu pozvali Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ), naj skupaj s širšo študentsko javnostjo pripravi predlog novega zakona. V delovni skupini pod okriljem MIZŠ smo sodelovali Študentska organizacija Slovenije (ŠOS), študentsko društvo Iskra, predstavnik študentskih svetov, predstavniki Ministrstva za finance in Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Rektorska konferenca Republike Slovenije. Po dveh celodnevni usklajevalnih sestankih smo v delovni skupini prišli do skupnega predloga, ki bo uredil delovanje študentskih organizacij in izrecno zapisal nekatere prakse nadzora.

Predlog sprememb in dopolnitev zakona izrecno zapisuje nadzor Računskega sodišča nad pravilnost in smotrnost porabe sredstev študentskih organizacij. ŠOS in njene organizacijske oblike bodo po novem nedvoumno zavezane k posredovanju informacij javnega značaja. V zakon se zapisuje tudi podvrženost študentskih organizacij določilom zakona, ki ureja javno naročanje. Prav tako se za funkcionarje, uradnike na položaju, poslovodne in uradne osebe znotraj študentskih organizacij uvaja podvrženost protikorupcijskim določilom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije.

Poleg vsega naštetega predlog novele ureja področje študentskega organiziranja na višješolskih institucijah in postopke volitev v predstavniška telesa ter omejuje financiranje volilnih kampanj. Dodana je bila tudi klavzula, ki bo pravnomočno obsojenim za naklepno kaznivo dejanje prepovedala vodstveni ali nadzorni položaj.

Zakon bo najprej obravnaval Svet Vlade RS za študentska vprašanja, nato pa bodo sledile ostale obravnave, skladno z zakonodajnim postopkom. Podpisniki bi se še posebej zahvalili Direktoratu za visoko šolstvo na MIZŠ za vso strokovno pomoč pri iskanju rešitev.

Strokovni članek

NASLOV: DEVET LET MI JE

Če si želite odkritih odgovorov, kako spol ljudem kroji usodo, povprašajte o tem devetletnike.

Kenijsko dekletce pri devetih letih že ve, da jo bodo starši omožili za odkupnino in da jo bo mož morda pretepal. Devetleten indijski deček se že zaveda, da ga bodo prijatelji silili, naj spolno nadleguje dekleta na ulici. Devetletniki od Kitajske do Kanade, od Kenije do Brazilije so nam opisali svoje sanje o bodočem poklicu – pri čemer dečki svojega spola ne vidijo kot oviro, deklice pa vse prepogosto ga. Devetletniki, ki so tik na robu spremembe, še v zadnjih izdihljajih otroštva pred nastopom adolescence, ne razmišljajo v skladu z demografsko statistiko ali svetovnim povprečjem. A ko spregovorijo o svojem življenju, je nekaj na dlani: pri tej starosti se nedvomno že zavedajo možnosti, ki se jim ponujajo – pa tudi omejitev, ki jim jih vsiljuje spol.

Da bi izvedeli, kako otroci gledajo na stvar, smo se pri National Geographicu podali v 80 domov na štirih celinah. Raznolikim devetletnikom, od barakarskih naselij Ria de Janeira do pekinških nebotičnikov, smo zastavili ista vprašanja. Še malo niso ovinkarili in izbirali besed. Mnogi so kot iz topa priznali, da se je včasih težko prilagajati domači skupnosti in vlogam, ki jim jih narekuje – da se jim zdi strašljivo, da jih bega in da se počutijo osamljene. Drugi uspešno rušijo ovire, vezane na spol, in lepo napredujejo.

Kaj je najboljše pri tem, da si punca?

Avery Jackson si je popravila mavrični pramen z oči in premišljala o vprašanju. “Vse je dobro, če si punca!”

Kaj pa je najslabše?

“To, da fantje rečejo: ‘To ni za punce – to je za fante.’ Kot takrat, ko sem se prvič udeležila parkourja,” teka s premagovanjem ovir. Avery je prva štiri leta življenja preživela kot fant in je bila strašno nesrečna; še vedno se z grenkobo spominja, kako je v predšolski dobi izgubljala prijatelje, “ker je njihove mame niso marale”. Vse od rojstva živi v Kansas Cityju, od leta 2012 odkrito kot transspolno dekle, in je v samem jedru porajajoče se razprave o vlogah in pravicah, ki izhajajo iz spola.

O TEM RAZPRAVLJAJO ODRASLI – a tudi otroci, kot je Avery, si želijo imeti besedo. “Devetletniki se znajo presenetljivo dobro in modro izraziti,” pravi Theresa Betancourt, izredna profesorica za zdravje otrok in človekove pravice na Harvardovi univerzi. Izpostavljeni so vedno hujšemu pritisku vrstnikov in odgovornosti, pravi, ne pa še konformizmu in samocenzuri, ki ju prinese odraščanje. Ko smo Sunnyja Bhopeja, medtem ko je njegova mati na štedilniku na premog kuhala riž in je bilo v njihovem domu v bližini Mumbaja v Indiji vse zadimljeno, povprašali, kaj je najboljše in kaj najslabše pri tem, da si fant, je odvrnil, da je najhuje to, da vsi pričakujejo, da se boš pridružil “draženju Ev”, kar je v tamkajšnji družbi milejši izraz za spolno nadlegovanje deklet v javnosti. Za Yiqi Wang iz Pekinga je najboljše pri tem, da si dekle, to, “da si mirnejši in bolj zanesljiv od fantov”. Za Juliano Meirelles Fleury iz Ria pa to, “da lahko gremo prve v dvigalo”.

Kako bi se tvoje življenje razlikovalo, ko bi bil dekle, in ne fant (ali ko bi bila fant, ne dekle)?

Lev Hershberg iz Jeruzalema je dejal, da kot dekle “ne bi maral računalnikov”. Njegov sovrstnik Israeli Shimon Perel pa, da bi kot dekle lahko skakal s kolebnico. Če bi bila Pooja Pawara iz okolice Mumbaja fant, bi se vozila z mopedom, Yan Zhu iz kitajske vasi Yaqueshui pa bi hodila plavat v reko, za katero njena babica trdi, da je za dekleta premrzla. Luandra Montovani se, ker je dekle, v domači faveli v Riu ne sme igrati na ulici, “prenevarno je zaradi nasilja in zablodelih krogel”. Eriah Big Crow iz ljudstva Oglalskih Lakot v rezervatu Pine Ridge v Južni Dakoti pa je skoraj šepetaje dejala, da ni ničesar, česar kot dekle ne bi mogla, saj so si dečki in deklice “povsem enaki”. Anju Malhotri, glavni svetovalki Unicefa za spol in razvoj, bi se zdela ta trditev pretirano optimistična.

Kar zadeva neenakost med spoloma, pravi, “še ni videti, kdaj bi je utegnilo biti konec” – a določen napredek je dosežen. Pri mlajših od desetih let po svetu je bilo v zadnjih desetletjih več enakosti med spoloma na področjih, kot je dostop do osnovnošolske izobrazbe, pravi Unicefova predstavnica Claudia Cappa. Toda statistika upošteva le tiste, “ki jim je uspelo preživeti”, pristavi, v nekaterih državah pa še vedno “splavljajo ženske zarodke”. Po dopolnjenem desetem letu to ožajočo se vrzel izpodrine širok prepad. “V adolescenci se vse docela spremeni,” pravi Cappova. Zavladajo, denimo, osupljive razlike v dostopnosti srednje šole glede na spol, pa izpostavljenost zgodnji poroki in nasilju. “Takrat nehaš biti otrok,” pravi. “Postaneš ženska ali moški.”

Kaj si želiš postati, ko boš odrasla/odrasel?

Turkanka Lokamu Lopulmoe s kenijskega podeželja pravi, da bodo starši, ko bo odrasla, “dobili zanjo odkupnino, in četudi jo bo mož pretepal, se bodo lahko tolažili s tem”. Približno 500 kilometrov stran, v varovani nairobijski soseski, pa Chanelle Wangari Mwangi sedi v sobi, polni pokalov, in si zamišlja povsem drugačno prihodnost: rada bi postala poklicna igralka golfa in pomagala “ljudem, ki potrebujejo pomoč”. Kanadčan William Kay v Ottawi samozavestno načrtuje svojo prihodnost, v kateri bo “bankir ali računalniški genialec”. Yunshu Sang iz Pekinga želi postati policistka, “ampak policisti so v glavnem moški,” pravi, “zato tega ne bom mogla.”

Kaj te razžalosti?

Oglalsko dekle Tomee War Bonnet to, “ko vidi, da si kdo vzame življenje”. Kako lahko taka misel sploh zaide v glavo devetletnice? V njihovem rezervatu se to dogaja, celo 12-letni otroci storijo samomor. Ranio Singla iz Mumbaja razžalosti,

Kaj te najbolj osrečuje?

Pri vrhu seznama so družina, Bog, hrana in nogomet. In prijatelji. Iz drugih odgovorov je mogoče zaslutiti konkretno življenje posameznih otrok. Eden ima rad powwowe, drugi pirhe. Za Amber Dubue iz Ottawe je sreča “prostor za tekanje”. Za Mario Eduardo Cardoso Raimundo iz Ria, katere starši so ločeni, pa, “če sta ob njej oče in mami, jo objemata in ji dajeta nasvete”. Okrog devetega leta, pravi Bede Sheppard, otroci “razvijejo pomembna čustva empatije, pravičnosti in ločevanja med tem, kaj je prav in kaj ne”. Kot namestnik direktorja oddelka za pravice otrok pri organizaciji Human Rights Watch je delal z otroki, ki so opravljali fizično delo, begunci in drugimi mladimi, ki živijo v težkih razmerah. Trdi, da so najbolj ogroženi in prikrajšani najbolj empatični in nesebični. Turkanski pastir Lopeyok Kagete sanjari o tem, da bi razdal denar ljudem in “jim klal (živino) za hrano”. Četudi družina Sunnya Bhopeja živi v eni sami betonski sobi, si ta indijski deček želi, da bi “brezdomnim priskrbel bivališče”. kadar jomlajši bratec udari. Lamia al Najjar, ki živi v zasilnem bivališču v Gazi, pa pravi: “Užalosti me, ko vidim, kako je naš dom razdejan” – od spopadov na tem območju leta 2014.

Vir: <http://www.nationalgeographic.si/index.php?t=reportaze&id=652>

ŠTUDENTSKI KLUB KAMNIK

najprijaznejša soba v mestu

ponedeljek in petek:

10.00-15.00

torek in četrtek:

15.00-20.00

sreda, vikend in prazniki:

zaprto

Šutna 54
1241 Kamnik

041/753-572

www.skk.si

info@skk.si

